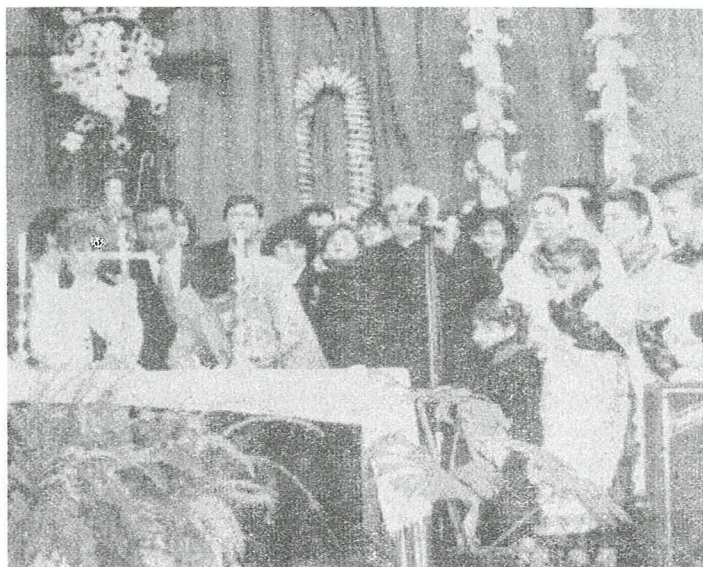

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 19 de gener de 1996 • Núm. 21 • Any I • 100 ptes

La celebració de Sant Antoni va lluir amb llum pròpia gràcies al bon treball de la confraria

pag 3

Inés Borràs
la passió pel piano

pag 4

Des de Nova York:
l'obra de Josep Renau

pag 6

Secció Fallera
Falla La Paperina

pag 7

El C.D. Benicarló pot acabar segon, en finalitzar la primera volta de la lliga

pag 12

Els equips de bàsquet benicarlandos continuen la mateixa tònica de partits anteriors i segueixen perdent

pag 13

SUMARI

✓ Local

P.3. Sant Antoni: festa popular

P.4. Inés Borràs

P.5. Darrera la gatera: 1995(III)

✓ Societat

P.6. La fotografia de Josep Renau

P.7. Falla La Paperina: entrevista amb Ana Isabel Mustieles

P.8. El Mussol: Ja era hora?

✓ Cultura

P.9. Vinguen dies i caiguen pans: Per a censurar

P.9. La nostra cuina: La veu a taula

P.10. Cinema: El dia de la bestia

P.10. Els dies gloriosos: Record

d'Azorin

P.10. Cartes de prop: Fent el turista

✓ Medi Ambient

P.11. La nostra botànica: Ginjoler

P.11. El futur del present: Reciclar per acontinuar

P.11. Llibres: Gaia una ciència per a curar el planetat

✓ Esports

P.12. De diumenge a diumenge: Acabe la primera volta

P.12. En off side: Diners (I)

P.13. Basquet: Mobil Record i C.B. Benicarló perden en esls seus enfrontaments

P.13. Coloms: I Exposició Colombò-fila de la Comunitat Valenciana

P.13. La claca: Diàlegs

P.14. Amunt i avall: Xert - Vallibona(3)

✓ Agenda i serveis

P.15. El mots encreuats. Agenda i serveis

✓ Última

P.16. Ni creix ni meix: Tonto quien lo lea

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau, Josep Igual
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:

CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol
Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Veu de Benicarló*, surt cada divendres.

Editorial

Ja han acabat les festes de Sant Antoni, i un any més no podem dir res més que: ENHORABONA, MAJORALS I MAJORALES!

El bon treball durant tot un any de la Confraria de Sant Antoni de la nostra ciutat ha fet possible uns actes que han aconseguit la participació de tots els benicarlandos. Només cal desitjar que en propers anys, les tradicionals "lloes" recuperen el sentit crític i reivindicatiu que han de tindre i que no siguen utilitzades amb fins propagandístics per algun "lloero" simpatitzant d'algun partit polític en el govern. (Però bé, ja se sap, la perfecció no existeix).

Cartes dels lectors

En el número 19 de *La Veu* del passat divendres 5 de gener apareixia dins la secció Foto denúncia una pintada a la qual es donava per part de la redacció de *La Veu* una explicació que, si bé sense conèixer el context en què es va fer la pintada, sembla la més correcta, no reflecteix la intenció amb què el seu autor la va fer.

Per això, coneixedor dels motius que van impulsar en el seu moment esta mà anònima i en bé de la fidelitat històrica, m'atreveixo a rectificar el que sobre esta pintada s'ha dit.

Ens els col·legis públics de Benicarló, després de l'adveniment de la nostra benivolguda democràcia i de la recuperació dels nostres drets com a nació, es va dur a terme una ferma política de recuperació lingüística que consistia en la impartició del valencià com a assignatura obligatòria, la implantació de línies completes de valencià, mitjançant el sistema d'immersió i la utilització del valencià com a llengua de comunicació entre l'escola, la seua junta directiva i la resta de la societat.

Però —lloat siga Nostre Senyor que tot ho pot— en els darrers temps va arribar a la direcció d'un d'estos centres educatius una junta que va agafar el bou per les banyes i amb tàctiques pròpies del més aplicat dels deixebles de Maquiavel va posar fi a tant de desgavell nacionalista i antiespanyol.

Davant això el nostre benivolgut pintor, coneixedor dels fets i no trobant altre mitjà ja que ni era mestre, ni alumne, ni pare de cap fill d'este col·legi i més donat a l'acció directa que no al diàleg i negociació, va reflectir la seua opinió d'esta manera tan gràfica.

I per això el lloc al qual es fa referència al dir "aquí hi ha massa jockers" no és el conjunt del nostre país ni el total del nostre poble, sinó el barri on es troba la pintada. I el "jocker" no és *Visente Gonsales Lisondo* (sic), que també ho és de "jocker", sinó un dels membres més destacats de la junta directiva del citat centre escolar, que sol aparcar el seu cotxe sota mateix d'on fins ara estava esta pintada.

Que estes paraules valguen d'homenatge a tan esforçat com pacífic lluitador, que ha vist desaparèixer sota la implacable mà del comerç local una de les seves més duradores obres.

Company, la lluita continua.

TERESA SOLÀ

Benicarló celebra multitudinàriament la festivitat de Sant Antoni

LA VEU

La Festa de Sant Antoni d'enguany podem dir que es troba en el punt més àlgid dels últims anys. Els actes ja van començar la setmana passada amb la inauguració de la IX Fira de Sant Antoni que cada any té més projecció entre les nostres comarques i que és una cita ineludible per a molts expositors de diversa mena.

La Festa de Sant Antoni d'enguany podem dir que es troba en el punt més àlgid dels últims anys.

Diuen que "La festa, la vespra" per això el dia abans de Sant Antoni del Porquet, a partir de les 6 i mitja del vespre va començar l'encesa de la

gran foguera per cremar el dimoni. Tot seguit la cavalcada de cavalls i carros guarnits com és típic va fer la primera parada davant de l'ajuntament. Va prendre la paraula el loero, que sense demanar permís per poder recórrer el poble, va dir la primera loa elogiant la "bona tasca" de l'alcalde. El cap de vila li va donar permís al loero per continuar, i aquest, després d'enviar-lo "a fer la mà" va començar el seu recorregut. Una volta van partir els carros, es van llançar milers de coques.

Després de fer el recorregut amb les conseqüents parades tradicionals per recitar les improvisades loes, la gent s'abocava a la plaça del Mercat on tradicionalment la crítica és més punyent.

La sorpresa dels congregats va ser majúscula quan van poder escoltar que la tradicional crítica feta des de les portes del mercat es convertia en un elogi-mítting al actual equip de govern.

La sorpresa dels congregats va ser majúscula quan van poder escoltar que la tradicional crítica feta des de les portes del mercat es convertia en un elogi-mítting al actual equip de govern.

L'endemà, dia de la festivi-

ta de Sant Antoni, a les 10,30 es va celebrar la missa major a la qual van assistir els majors, majorales, els membres de la confraria i alguns membres de la corporació. Acabada la missa es va fer la benedicció dels animals i els seus propietaris van rebre una coca beneïda per mossén Tomàs per donar-la als animals.

La nota de color va ser l'espectacular aviada de coloms a càrrec del Club Colombòfil Missatger.

Una de les iniciatives més destacables dels confreres de Sant Antoni és l'organització d'un concurs de loes per als escolars de Benicarló que és la llavor que ha de donar com a fruit nous loeros per a la festa.

A les 4 de la vesprada es va fer la joia i l'exhibició de doma de cavalls.

A les 6 i mitja va tindre lloc la segona sèrie de típiques lloes i llançament de coques.

Una de les iniciatives més destacables dels confreres de Sant Antoni és l'organització d'un concurs de loes per als escolars de Benicarló que és la llavor que ha de donar com a fruit nous loeros per a la festa.

Des d'aquí volem felicitar la bona faena feta per la Confraria de Sant Antoni, a la qual encoratgem a continuar en aquesta festa tan entranyable no únicament pel al món pagés de Benicarló sinó per a tot el poble.

Visca el pare Sant Antoni!

**Ta ra rà ta tà ta tà,
Ta ra rà ta tà ta tà...
PUM!**

RESTAURANTE
EL CORTIJO

MENDEZ NUÑEZ, 85
 TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
 12580-BENICARLO
 (CASTELLON)

ESTELLER IMPORT

 Benicarló 47 17 08	 Vinaròs 40 07 68
--	--

AUTO ESTELLER

 Benicarló 47 17 08	Vinaròs 40 07 68
--	---------------------

Inés Borràs, la passió pel piano

J.M. SAN ABDON / VICENT ARNAU

La conversa amb Inés Borràs transcorre amb fluïdesa i ben cordialment en la seua casa de Benicarló, en una tarda de pluja on conversem a la vora del seu piano.

- Com t'incipies en el món de la música?

* Va ser perquè el piano estava a casa meua, és en el que va estudiar ma mare, i vàrem començar ma germana i jo. Ella ho va deixar més endavant i a mi em va agradar i vaig seguir.

- Vas començar amb na Conxita, què recordes d'aquella època?

* Puix la seua casa, amb una escala estreta i dalt donàvem el solfeig, piano, dictats; després vaig passar a l'escola de Lyssi i posteriorment a l'Acadèmia amb José A. Valls.

- Quantes hores diàries li dediques al piano?

* Depén de l'època, quan estudiava EGB o BUP, no podia tocar molt, ja els últims cursos feia 4 o 5 hores al dia, i més endavant no he fet més que música, unes 4 hores diàries.

Inés es va casar l'any 95, el seu marit és Denis Navarro, un eminent violoncellista que hem escoltat a Benicarló, nascut a Toulouse (França) al 1968 i format musicalment entre aquesta ciutat i Barcelona.

Aprofitem per preguntar-li a Inés si té previst fer música conjuntament amb el seu marit.

* Sí, toquem junts i a més, formen part d'un trio amb clarinet. El nom d'aquest gup és *Trio Guinjoan*, en homenatge al mateix compositor que ens ajuda molt.

- Com veus el moment pianístic a nivell estatal?

* Sempre és el mateix problema, en quant a l'educació musical estem prou endarrerits respecte a Europa

- El problema està en el tipus d'educació musical?

* Sí, a Europa la música és una cosa sèria i assumida, qualsevol té una mica de cultura musical, aquí ens falta molt

- Creus que algun dia arribarem a

veure a les portes d'un auditori, que es venen partitures del concert a interpretar, com es fa ja en alguns llocs d'Europa?

* Ho veig difícil, però em semblaria bé, de fet als Palaus de Barcelona i València es dona molta informació en el moment dels concerts

- Tens alguna col·laboració en perspectiva amb algun artista de renom?

* De moment no

- Has gravat un disc, veritat?

* He fet una gravació per a un vídeo de dansa de Carles Santos, no sola, sinó amb cordes, percussió i metalls

- Per què vas optar per la faceta de concerts?

* Em sento més bé en aquest camp, la composició per exemple m'ha de tirar molt, jo he pogut triar entre diferents coses, i començaria de nou amb la de concertista

- On resideixes ara?

* Estic a Tarragona, al Conservatori d'allí.

- Has participat en diversos concursos d'interpretació, creus que valen realment com a plataforma per donar-te a conèixer?

* Sí, perquè el teu historial es mira molt, també en el concurs hi ha molta part de sort

- Els músics en els vostres historials nomenen molt amb qui heu estudiat

* Clar, tindre l'oportunitat de poder

entrar en l'escola d'algun professor és important

- Actualment, on veus les escoles musicals més importants en quant a l'ensenyament i interpretació?

* Mireu, d'interpretació jo diria Alemanya / Àustria, i d'ensenyament Hongria. Hi ha tot un món a partir de Bartok i Kodaly

- Com hauríem d'organitzar la música a pobles com Benicarló?

* És difícil, l'Ajuntament crec que hauria de promocionar més les programacions de concerts de tot tipus i oferir programes a les escoles.

- Si nosaltres començarem a escoltar música, què ens recomanaries?

* Primer escoltar, i després veure els estils i comparar amb les altres arts

- Digue tres compositors

* Mahler, Beethoven i Liszt

- Intèrprets?

* Baremboim, Maria Joao Pires, etc

- Obres?

* Continuaria amb els mateixos, les simfonies de Mahler i els lieders, les 32 sonates de Beethoven -sobretot l'opus 109- i de Liszt la segona sonata "Dant"

- Com veus l'ambient musical a Benicarló?

* L'auditori ha estat una aportació important per a la música. El cicle de Primavera va a més

A Inés li encanta cuinarla pasta i viure al litoral mediterrani, i també segueix un poc la pintura, però sobretot la passió pel piano, per la música és la característica més important d'una de les professionals més brillants en aquest camp que avui tenim.

cristal - 1, s.l.

Alumínios
Persianas
Cristales

Angel Gilabert Rodriguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67   12580 BENICARLÓ (Castellón)

La Veu
sense afonies

Auto Eduardo
c/Cervera, 32 tel. 48 10 13 Peñíscola
Mecánica • Electricidad • Ruedas

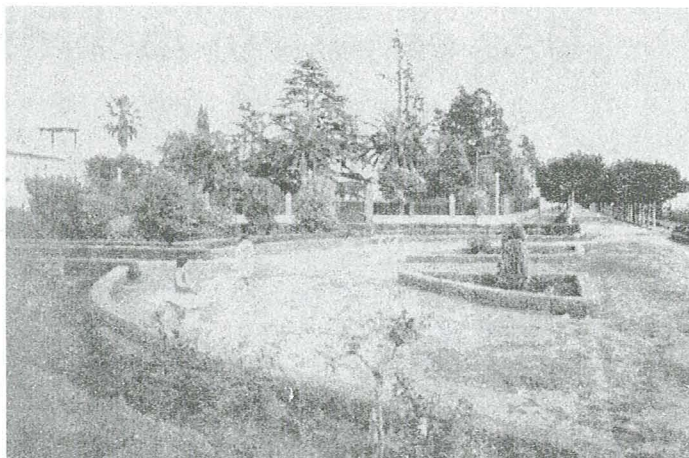

Foto denúncia

Així és com estava el nostre jardí de l'estació. La veritat és que era ben bonic, era una autèntica joia de jardí, on els xiquets podien anar a jugar i els menys xiquets a gaudir d'una bona estona passejant per una de les millors zones verdes que tenia Benicarló. Més d'un es preguntarà quina foto denúncia (per no dir **renúncia**) és aquesta que apareix ací. Doncs, és el jardí que suposo a tots ens agradaria tindre i que per desgràcia no tenim.

De qui és la culpa d'aquest abandonament? Qui la deixat perdre?

La setmana que ve veurem com el tenim actualment. Compareu-lo.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a *la Veu de Benicarló* c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

1995 (i III)

Per a finalitzar aquest anàlisi del proppassat any, que hem intentat fer mínimament des d'aquesta secció durant les últimes setmanes, ens centrarem en dos àrees d'actuació municipal que fins ara no havíem tractat.

Una d'aquestes és l'econòmica, que sens dubte és la que marca tota la resta de la vida municipal, i com no, l'any passat va ser semblant a la dels darrers, és a dir, un pressupost irreal on els ingressos estaven inflats per tal d'ajustar-se a les despeses han fet que el desfasament siga com sempre, per tant la majoria de previsions a nivell d'execucions i inversions en infraestructures no s'han assolit per manca de diners. Tampoc els proveïdors s'han salvat de la situació caòtica de la tresoreria municipal, així el que hauria de ser una excepció s'ha convertit ja en norma, és a dir, si encara algú té crèdit obert per a l'ajuntament cal ser conscient que es cobraran les factures amb més d'un any d'endarreriment i sense interessos, a no ser que per amistat es cobre abans.

Tampoc, malgrat l'avanç tecnològic de la informàtica, és comprensible com encara després de quatre anys de govern municipal del PP, les liquidacions d'un any es presenten sempre amb un gran endarreriment, així per exemple la liquidació del 94 sembla que es farà efectiva un dia d'aquests; o bé que hi haja encara molt de paper per a cobrar per part de la

recaptació municipal. Per tant aquesta situació només fa que desvirtuar un poc més la realitat econòmica de l'ajuntament, ja que mai se sap a ciència certa ni els ingressos reals ni les despeses realitzades, per aquest motiu la planificació i aprovació d'un nou pressupost anual sempre estarà envoltat de la polèmica, i més quan, malgrat aquest desgavell, s'ha afirmat que hi ha superàvit.

Tampoc els proveïdors s'han salvat de la situació caòtica de la tresoreria municipal, així el que hauria de ser una excepció s'ha convertit ja en norma, és a dir, si encara algú té crèdit obert per a l'ajuntament cal ser conscient que es cobraran les factures amb més d'un any d'endarreriment i sense interessos

Una altra àrea que poc a poc ha anat deteriorant-se ha estat la de governació, així les relacions entre treballadors municipals i equip de govern cada cop són més crispades ja que malgrat les promeses no hi ha cap voluntat política de discutir ni fer un seguiment com cal del conveni laboral, és a dir, hi ha una constant transgressió dels acords assolits en el seu dia entre comitè i equip de govern, cosa que dificulta el bon funcionament municipal. Aquesta situació d'enrarament va tindre com a clímax l'enrenou gratuït del lot

nadalenc i la polèmica de la no continuació de les monitores de la ludoteca per a evitar que passaren a ser personal fixe de l'ajuntament.

Tampoc d'aquesta situació de descontrol general defuig la Brigada d'Obres i Serveis que poc a poc, malgrat la privatització d'algunes de les seues funcions, va perdre l'agilitat en la seua tasca de manteniment dels edificis i propietats públiques, així la lentitud i l'endarreriment a l'hora d'assumir aquestes obligacions fa que el malestar social augmente dia rera a dia.

Altres assumptes que al llarg del 95 tampoc van rebre solucions, malgrat les promeses electorals durant l'última campanya electoral del partit que va guanyar per majoria absoluta, van ser per exemple la reordenació del tràfic rodat i l'aparcament a alguns carrers, la peatonalització del casc antic, el canvi del mercadet dels dimecres, el control eficaç d'activitats incíviques, la neteja dels carrers de la ciutat... I sobretot en un dels més de difícil solució, el de la seguretat ciutadana, tampoc s'han produït massa avanços, així els llocs de venda i consum de drogues continuen igual que sempre, els robatoris van en augment, l'assentament a Benicarló de persones o col·lectius que generen conflictes no disminueix, etc.

És a dir malgrat que durant la legislatura anterior es van gastar uns diners per a realitzar una auditoria i un organigrama que ajudaren a solucionar aquestes mancances de poc han servit, ja que tot continua com sempre, i ara per ara la perspectiva no és gens optimista.

L'obra de Josep Renau : Una exposició ineludible molt a prop de casa

ANNA PUJOL

A partir del proper divendres 19 de gener s'inaugura a l'Auditori de Vinaròs una mostra especialment interessant, procedent de Nova York. L'interès radica en l'artista que la protagonitza: **Josep Renau**. Sovint ens hem de desplaçar a València o a Barcelona per a poder gaudir d'una exposició similar. Portada a iniciativa del Bloc de Progrés Jaume I, amb la col·laboració de l'insigne músic Carles Santos, actual President del Patronat de la Fundació Renau, romandrà oberta fins el proper dia 28.

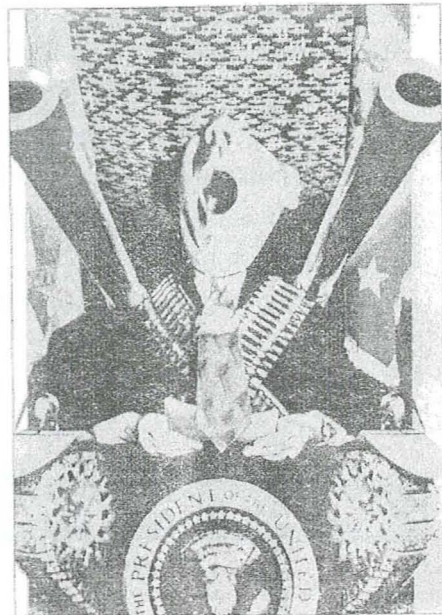
Als primers anys d'aquest segle apareixen una sèrie de personatges de procedència valenciana capdavanters de l'avantguarda artística als anys 30, entre els quals destaca la indiscutible personalitat de **Josep Renau**

Pot ser el retrobament amb aquesta obra contribueixi a fer justícia amb una de les figures més transcendents de la creació al nostre país. Als primers anys d'aquest segle apareixen una sèrie de perso-

natges de procedència valenciana capdavanters de l'avantguarda artística als anys 30, entre els quals destaca la indiscutible personalitat de **Josep Renau**. Dins de la panoràmica artística del segle XX un dels nuclis claus en les transformacions sorgides es produeix amb la consolidació de nous llenguatges vinculats als mitjans de comunicació de masses com són el cartellisme i la fotografia.

L'obra de **Renau** és un pas endavant en l'obertura a noves dimensions en el camp de la imatge, arribant a ser qualificat a casa nostra com el "pare del fotomuntatge", tècnica per mitjà de la qual es fonen imatges fotogràfiques de diversa procedència per a formular un nou missatge derivat de l'associació. Clar i contundent als cartells propagadors de consignes populars, servidores de la República en la confrontació Civil, configurarà uns missatges, expressius i testimonials, als elaborats fotomuntatges de Guerra, esdevenint paradoxal i crític a l'obra produïda al llarg exili a Mèxic i als EEUU. A aquesta darrera etapa pertany la sèrie "*The American Way of Life*" (1949-1966), cedida per l'artista al patrimoni valencià, i que integra la selecció d'obres que per segona vegada (Vinaròs, 1980) visita les nostres terres. Renau domina la iconografia d'uns tòpics a través dels quals fa pale-

El President parla sobre la Pau (1963)

sa una visió particular i àcida del "somni americà" d'aquells anys.

L'instint em diu que encara podrem retrobar nous missatges latents en una obra, avui tant a prop nostre, que no ens podem permetre d'obviar.

MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR INFORMACIÓ

EL MILLOR MAGAZINE

LA MILLOR MÚSICA

Apple Centre Uldecona microgestió
Integradors de sistemes • Distribuïdors Apple Computer
c/ Murada de Baix, 20 Uldecona Tel. (977) 57 32 39

Entrevista amb Ana Isabel Mustieles Gilabert, fallera major de la Falla La Paperina

RAQUEL GARCÍA MOLINA

Primera volia comunicar-los la gran notícia, especialment per a la gent jove i és que un dia de la setmana fallera vindrà a tocar el grup musical "El último de la fila".

Però anem a conèixer a una més de les 10 falleres que enguany representaran les falles de Benicarló, ella és Ana Isabel Mustieles, fallera major de la Falla La Paperina. Ana es vesteix de fallera des que tenia 3 anys, actualment està treballant i és com podran comprovar al llarg de l'entrevista, una persona encantadora.

- Com va ser que et nomenaren Fallera Major de la teua falla?

* Vaig ser elegida per la comissió

- Ser fallera major, era un somni que per fi s'ha fet realitat?

* Sí, era una meta a aconseguir, ja que vaig ser fallera major en l'any 1985

- La teua família viu al teu costat les festes josefines?

* Sí, la meua família és molt fallera i tenim l'orgull de ser els pioners en la nostra falla

- Quantes falleres componen la teua cort d'honor?

* Aproximadament entre 23 i 28 falleres en la cort d'honor. I també ara hem format una comissió jove per enfortir la relació entre els joves de la nostra falla

- Què esperes de les falles de 1996?

* Fer moltes amistats i que siguen unes

festes inoblidables per a mi i per a la gent que m'envolta

- Creus que la joventut del poble es amant de les falles?

* Hi ha de tot, però crec que amb una mica d'esforç, els joves poden fer de les falles de Benicarló una festa tradicional i gràcies a elles portar el nom de Benicarló fora de les nostres forneres

- Com serà el teu vestit de fallera?

* És el vestit clàssic de fallera

- En la setmana fallera, hi ha molts d'actes, però, tu n'afegiries algun?

* Sóc una apassionada dels coets i per això m'agradaria que hi hagueren més actes en què els protagonistes foren els coets. Per exemple fer tots els dies *mas-cletà*, en honor a la nostra festa i patró, i també algun concert.

- Eliminaries algun acte de les falles?

* No, per suposat no sóc partidària d'anular cap acte de falles, sinó de treballar per fer més coses i engrandir la festa

- Quin acte destacaries de les falles?

* Tots els actes són dignes de destacar, ja que són el treball de tot un any

- Veus futur a les falles de Benicarló?

* Amb la col.laboració dels joves i el suport dels grans i professionals de les falles, sí.

- T'agradaria en un futur ser fallera major de Benicarló?

* Sí, crec que a totes ens agrada la idea de representar al nostre poble, però la meua il.lusió era representar la meua

falla, La paperina

- Coneixes altres falleres majors?

* No les coneixo a totes, però tot i això espero conèixer-les i tindre un gran record de totes elles i d'aquest any que viurem juntes.

- Què els diries a les persones que lli-gen LA VEU?

* Ànim, si les falles les treballem durant tot l'any, podrem gaudir-les durant la setmana fallera.

Bé, ja hem conegut Ana I. Mustieles, una bonica benicarlanda de peus a cap que viu les falles des de dins del seu cor. Per la meua part donar-li l'enhonorament a ella i també a la seua germana que enguany és la Padrina de la mateixa falla. Només em queda recordar-los que la presentació d'aquesta falla serà el dia 18 de febrer.

Regio Cinema de Benicarló
De divendres a dimarts
• La letra escarlata

Auto Escuela DALMAU
Miguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón
Seguros Generales
C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04
12580 Benicarló

estudio *Amé*
Fotos en una hora
Atención novios, regalamos un sensacional video de boda
Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

JA ERA HORA?

Després de tres anys d'haver-se inaugurat les magnífiques i vitals vies d'accés a la ciutat per la seua banda nord, i potser per la vergonya que algú ha tingut de fer aquesta inauguració sense tindre finalitzades realment aquestes obres milionàries, sobretot a la zona d'entrada a la ciutat des de Vinaròs on a l'empresa adjudicatària se li havia acabat l'asfalt i per tant va deixar-ho com una zona d'autocros.

Per això el mussol quan es va assabentar que per fi s'anava a solucionar aquestes defi-

ciències es va posar molt content, perquè com diu la dita popular "més val tard que mai", així només va poder va sobrevolar la zona per tal de comprovar *en situ* que les obres eren realment les més adients.

El mussol continua al.lucinant de que la premissa "les coses ben fetes tenen futur" mai s'assolisca des de les administracions públiques i per tant només queda tot en una pura entelèquia metafísica.

Cal reconèixer que a la zona problemàtica ja s'han solucionat els diferents desnivells d'asfalt que hi havia, per tant el mussol creu que els tallers mecànics ja no hauran de canviar els amortidors dels vehicles usuaris d'aquesta via, cosa que davant la crisi que ens envolta és d'agrair per a ells, encara que no tant per als primers.

Però sobtadament quan tornava cap a la ciutat el mussol ha observat que aquests desnivells per art de màgia s'havien desplaçat cap al poble, així ara a la N-340 des d'aquest punt fins a la batreta hi ha un pis amb constants pujades i baixades que són una delícia de muntanya russa.

Davant aquest fet el mussol continua al.lucinant de que la

premissa "les coses ben fetes tenen futur" mai s'assolisca des de les administracions públiques i per tant només queda tot en una pura entelèquia metafísica; a no ser que la justificació dels responsables d'aquesta obra siga que com una part dels usuaris han patit tres anys de la seua roïna planificació ara és hora que durant tres anys més siguen els usuaris de la carretera del "Estado" qui solidàriament assumiren aquest fet de manca d'asfalt per a anivellar dos quilòmetres de via pública.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per 4.680 pts (52 números, anual) o 2.470 pts (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 199

Vinguen dies i caiguen pans

Per a censurar

AVÍS IMPORTANT

La gravació reproduïda a continuació és fictícia. No ha estat enregistrada a la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa de la Conselleria d'Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana. Qualsevol paregut amb la realitat no és pura coincidència, lamentablement. En qualsevol cas, sempre podeu consultar amb algú que haja estudiat farmàcia.

- I què diem?
- No ho sé.
- L'informe de l'especialista és absolutament favorable al llibre.
- Ja ho sé, que l'informe de l'especialista és absolutament favorable.
- Però això ho fa molt difícil, no?
- Mira, nosaltres fem la nostra feina i prou, entesos?
- D'acord, d'acord. (pausa) I què diem?
- L'article 9 del decret que regula la supervisió de materials didàctics diu que aquests "reflectiran en els textos i en les imatges els principis d'igualtat de drets entre sexes, rebuig de tot tipus de discriminació, respecte a totes les cultures, foment dels hàbits de comportament democràtic i atenció als valors ètics i morals dels alumnes".
- I de les alumnes no?
- Mira, si tornes a fer una brometa acabarem malament, tu i jo.
- Xe, perdona!
- Vinga. Hem d'agafar-nos a l'article 9. Busquem pel llibre.
- (Pausa) Mira, a la pàgina 181 diuen: "no utilitzar mai el masculí per incloure les dones i repetir sempre el mot masculí i femení: "Els alumnes i les alumnes es reuniran ..."" Ah! Com en l'article 9, iguallet.
- Què més diuen?
- A veure, sí ... "Utilitzar mots col·lectius: "L'alumnat es reunirà ...""
- Molt bé, direm això.

- Com que direm això?
- Sí, direm que aquest text no promou la cooperació entre sexes.
- Però tio, si diu tot el contrari!
- Direm això!

Feia uns quants anys que no se censurava oficialment un llibre de text. No sabem si amb *Per a argumentar* ha quedat inaugurada una nova etapa de censura. Els arguments donats per censurar-lo són, si més no, curiosos. Són tots per l'estil, això sí. Estudiar, treballar, debatre un fragment del manifest comunista "pot ferir sensibilitats", diuen. I tenen tota la raó. Pot ferir tantes sensibilitats com estudiar matemàtiques o història d'Espanya.

No sabem si amb *Per a argumentar* ha quedat inaugurada una nova etapa de censura

Ha quedat demostrat, una altra vegada, que és necessari un bon llibre que ajude a aprendre a argumentar. Li hagués anat bé al PSOE quan va censurar, a TVE, la cançó *Cuervo Ingenuo* de Javier Krahe. Això per posar només un exemple del PSOE.

El poder, amiguets i amiguets, és, senzillament, desequilibrat. Per això hi ha qui no li fa cap falta argumentar. I per això mateix hi ha qui li'n fa tanta falta.

Dissabte passat Aznar va dir, a València, que els membres del Consell que presideix Zaplana "han aplicado el sentido común, han unido, han manifestado voluntad de integración, han constituido una administración correcta y han ejecutado una política solidaria". Quan ens enterem d'a on han fet tot això farem una excursió per a anar a veure-ho, d'acord?

JOSEP FERRER

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

En LO MANIFASSER MAJOR

La veu a taula

Un dinar correctíssim va acompanyar la convenció de La Veu de Benicarló. El restaurant El Cortijo va estar, com sempre, al nivell que li pertoca; un alt nivell que ha anat guanyant amb el temps i la dedicació que Manolo i el seu equip de restauradors han sabut mesurar. Correctíssim també, el servei a taula, amb la deferència i professionalitat que el caracteritza.

L'efluvi espirotós dels licors i el cava va escampar germanor entre els que compartíem viandes tot desitjant un llarg futur per a LA VEU sense afonies i un encara més vast avenir a qui ens va complaure l'estómac.

Tots aplegats a taula vam començar l'apat amb uns entrants encertats, on la diversitat de la terra i la mar van confluïr en un inici gastronòmic animat. Pernil ben curat, salmó de terres fredes europees amb una textura adequada i el sabor exquisit que requereix aquest animal, calamars arrebossats molts frescos, així com els llangostins, tot regat amb un sec de la masia Bach. L'arròs servit en racions escaients, tot i que amb un incipient punt crebat, va complaure els començals i a qui açò subscriu. Més d'un destraler barbut va fer-ne baixar gola avall tres plats, manera sana d'agrair la feina dels fogons ben servida. Les postres refrescants i lleugeres ens van ajudar a completar una llarga sobretaula amb café, copa i un puro.

L'efluvi espirotós dels licors i el cava va escampar germanor entre els que compartíem viandes tot desitjant un llarg futur per a LA VEU sense afonies i un encara més vast avenir a qui ens va complaure l'estómac. Bons i grans conversadors feien esforços per esbrinar conxorxes estirant la tarda. Mentre, la classe política local s'ho veia venir amb impertorbabilitat sobradament assajada. Bon profit per a tots!

els dies gloriosos

↳ JOSEP M. SAN ABDON

Record d'Azorín

A mesura que s'acosta l'any 98, penso que cada vegada més sentirem parlar d'aquella generació d'escriptors que es va donar a conèixer ara fa cent anys.

Amb el pas dels anys he après que la literatura no és només la història que se'ns conta, sinó també el bon ús del llenguatge.

De moment Mario Vargas Llosa ha pres possessió de la seua butaca a l'Acadèmia de la Llengua Espanyola amb un discurs sobre Azorín. Diu Vargas Llosa que va descobrir José Martínez Ruiz -aquest era el nom autèntic d'Azorín- quan era estudiant de secundària i que des de llavors no ha deixat d'admirar-lo. Jo igualment, el vaig descobrir quan era estudiant de batxillerat; a l'edició de "Antonio Azorín" que tinc a casa figura una data, desembre de 1973, després al llarg d'aquella dècada vaig llegir uns altres llibres de l'escriptor de Monòver. Interessat en aquells anys juvenils més per la història que no per l'estil, Azorín no em va entusiasmar massa.

Interessat en aquells anys juvenils més per la història que no per l'estil, Azorín no em va entusiasmar massa.

Amb el pas dels anys he après que la literatura no és només la història que se'ns conta, sinó també el bon ús del llenguatge i sense tornar-lo a llegir he gaudit amb el record d'aquelles lectures llunyanes, amb el record d'una de les millors proses en llengua castellana, mèrit que pot compartir, sens dubte amb Gabriel Miró, un altre escriptor valencià de l'època. Un dia d'aquests he de tornar a llegir Azorín.

CARTES DE PROP

↳ JOSEP IGUAL

Fent el turista

Convindran els lectors d'aquestes epístoles arbitràries i desmanoyotades que la nova part portuària de la ciutat de Barcelona ha esdevingut un prodigi de bon gust, funcionalitat i bellesa. Fa uns dies el destí m'ha abocat amb suficient temps i paciència pels carrers de la metròpoli i he gaudit reposadament d'aquesta zona refeta amb una obertura de compàs i bon sentit perfectes. A l'Aquàrium hom pot submergir-se en un viatge submarí de Jules Verne amb totes les comoditats i seguretats, les curiositats envers el regne dels animals no té aturador, fitant-los de prop, hom comprèn al Papa de Roma quan els eleva a la condició de tenir "fluxe diví"; si "Floquet de neu", a qui visito també amb deteniment, no té quasi una ànima intel·ligent jo sóc monjo de Poblet. Ja suposo que els homes de ciència riurien de les meues intuïcions, però no en faig calendari.

Fer el turista per la ciutat comtal, és un exercici saludable

Fer el turista per la ciutat comtal, és un exercici saludable; us podeu trobar en alguns carrers de Ciutat Vella, si sabeu mirar amb els ulls emmetzinats de centenars de pàgines, la silueta senyori-vola del pastisser poeta Foix, algunes postals planianes, versos d'Espriu o podeu saludar, Rambla amunt el mateix Raimon que acaba de tornar dels EE.UU. de cantar les seues lliçons de vitalitat. A les llibreries de vell paga la pena de vagarejar com una rata de biblioteca i trobar-vos els ídols caiguts, els noms decissius que ningú no recorda i gastar la xavalla lluny de les novetats editorials de darrera hora. Després, cal reposar totes les infules d'arquitectures marcianes -la Sagrada Família-, totes les receptes agressives de les avantguardes -Santa Mònica, la Fundació del pintor Tàpies...- amb un bon àpat que us serviran a preu raonable a l'Agut del carrer Gignàs on fabriquen la millor sopa de ceba amb formatge gratinat de tot el barcelonès i on tracten el peix amb un candor edificant. O a la Fonda Pirineus del carrer Duran i Bas, on confeccionen unes delícies frugals d'espàrrecs de marge o alls tendres definitives.

cinema

↳ CARLES LLUCH

El día de la bestia

Fitxa tècnica: El día de la bestia. Direcció i guió: Àlex de la Iglesia. Intèrprets: Àlex Angulo, Armando de Razza, Santiago Segura.

Un capellà descobreix analitzant l'Apocalipsi que la vinguda de l'Anticrist es produeix la Nit de Nadal de 1995 i, a sobre, a Madrid. Contra rellotge, l'home vol contactar amb el dimoni i destruir-lo per tal de salvar el món. Amb aquest objectiu, busca l'ajuda de dos pintorescos personatges: un heavy grenyut amb una tenda de música radical, i un parapsicòleg que fa un programa a la televisió (en un canal que recorda sospitosament Tele 5). Com el fet és considerat de màxima urgència, no es detindran davant cap obstacle: en una llarga nit fan un demoníac periple per Madrid, un Madrid més apocalíptic que mai pels atacs violents d'un grup feixista.

Aquest argument tan surreal i en bona part absurd és amanit amb dos ingredients àcids: humor molt negre i molta violència. O siga, ens trobem davant una pel·lícula a la manera de Quentin Tarantino, però a l'espanyola, això és: més conscientment cutre, més salvatge, més radical, d'estètica i plantejaments *anti-pijos* (sobretot en el desenllaç). Això va acompanyat d'una música molt a to amb la temàtica demoníaca, i d'un ritme trepidant amb uns cops de violència hilarants i sorprenents. Tot plegat fa que es tracte d'un film original, fresc, lluny de la comèdia típicament espanyola d'emboïcs, però recollint-ne l'herència més interessant per fer un producte molt més atractiu. Això sí, no vàlid per a estómacs i cors sensibles, ni per als que creuen en els fenòmens ocults, que en surten bastant ridiculitzats.

Bar restaurante

Berná

Dr. Ferran, 7

la nostra botànica

JMASCLANS

Ginjoler (Ziziphus jujuba)

Arbret de capçada forçada ramificada; tronc dret, amb l'escorça molt clivellada i sem-

blant a la dels pins. Fulles caduques, ordenades al llarg de la branca fent dos rengles, cadascuna amb dues espinetes a la base; limbe irregularment ovat, sense pels, de contorn finament dentat amb dents molt menudes i arrodonides, i proveït de tres nervis principals ben visibles. Fruit, el gínjol, de forma ovoide, semblant a una oliva, d'un bru vermellós a la maduritat, comestible.

Florida: abril, maig; fructificació: setembre.- és una espècie oriental, introduïda i no rarament cultivada al nostre territori.

llibres ecològics

GAIA

Una ciencia para curar el planeta

James Lovelock Integral edicions 192 pàgines

Està viva la Terra? Aquesta és la pregunta a què Lovelock respon llançant la seua pròpia hipòtesi. Lovelock, conegut científic independent, llançà fa uns anys la seua hipòtesi sobre Gaia, segons la qual la Terra té vida pròpia. Però l'acció humana està a punt de trencar el fràgil equilibri que permet als éssers vius habitar-la.

L'acció humana està a punt de trencar el fràgil equilibri que permet als éssers vius habitar la terra

La pregunta és si Gaia podrà resistir aquesta pressió, Lovelock respon amb claretat i rigor científic donant-nos una visió personal de com es regula la vida i dels problemes que hem de solucionar si volem que aquesta perdure en el nostre planeta.

El futur del present

RECICLAR PER A CONTINUAR

ÀLVAR AÑO

Reciclar allò que tirem, s'està convertint en una nova activitat a què poc a poc ens anem acostumant.

No queda ciutat o poble que no lluïca els seus llampants contenidors específics de cartró, piles, vidre, metalls... la varietat serà major o menor, segons la rendabilitat política o econòmica que hom crega oportuna.

Encara que reciclar se'ns ha introduït com un signe de desenvolupament, civisme i consciència ambiental -quanta més consciència més contenidors específics, fins a quinze en certes ciutats d'Holanda-el cert és que reciclar no és més que tornar a utilitzar allò que tirem, després d'un altre procés de fabricació.

Això mateix és el que s'havia fet tota la vida, això sí, no calia tornar a fabricar ni inventar paraules, només gastar les coses fins que l'ús ho permetera. Ha estat la moderna societat de consum, que amb el seu hàbit d'usar i tirar ha arribat a un punt que no sap on i de quina manera tirar allò que produeix, i és que la merda no la vol ningú.

El reciclatge ha arribat en el moment oportú, per a descolapsar els abocadors i valorar allò que tirem, perquè ens estem donant compte que tirar més no ens enriqueix sinó tot el contrari.

Reciclar interessa a tots perquè permet estalviar recursos, redueix la contaminació i, si està ben planificat, redueix els costos de producció -la qual cosa hauria de repercutir en una reducció del preu final del producte, però això és una altra cosa-Tot i acceptant aquestes millores hem de tenir en compte que reciclar no és cap solució definitiva als problemes que ocasiona el consum, de moment sols és un pegat necessari perquè aquests no augmenten.

Advertisement for 'Fes de la teua compra un projecte solidari!' featuring the logo for 'ALTERNATIVA' and 'COMERÇ JUST I SOLIDARI' with contact information for Sant Joan 9, Tel. 46 06 90 12580 Benicarló.

Advertisement for 'Llibreria • Papereria • Copisteria' featuring the 'GREVOL' logo and services like 'Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions' and 'Còpies Color'.

La Veu sense afonies la informació de primera mà i exclusiva

de diumenge a diumenge

↳ EROSTARBE

ACABA LA PRIMERA VOLTA

Al camp del Vilamarxant, el Benicarló va aconseguir un meritori empat (2-2) que li permet continuar de perseguidor solitari del Borriana. M'han dit que es va dominar durant tot el partit i que només quan faltaven tres minuts per a l'acabament, els valencians van assolir la igualada. Els gols van ser materialitzats per Martín, a la primera part, i per Lucas, a la segona. A Lucas li han anat molt bé els dies de "descans" amb què ha estat obsequiat per l'entrenador, ha reaparegut amb noves forces i vehemència, tornant a ser el jugador ràpid i esmunyed's dels primers partits del campionat.

L'entrenador, que té certa fama de dur (una mica com aquell Max Merkel, el "míster látigo" que va entrenar l'Atlètic de Madrid cap allà els anys setanta) va fer viatjar fins a Vilamarxant a tota la plantilla, inclosos els expulsats i els lesionats de darrera hora. Aquesta classe de mesures poden resultar impopulars per a alguns jugadors però són del tot positives de cara a les aspiracions finals de l'entitat; treballant amb aquesta seriositat l'èxit serà més assolible.

Diumenge que ve, contra l'Alboraia, s'acaba la primera volta i el Benicarló necessita la victòria per tal d'assegurar-se el segon lloc a la classificació

Diumenge que ve, contra l'Alboraia, s'acaba la primera volta. El Benicarló necessita la victòria per tal d'assegurar-se el segon lloc a la classificació. L'Alboraia d'aquesta temporada no pareix l'equip potent d'altres anys i es troba en una posició còmoda de la taula. A poquet que surtiga un partit mig bo penso que el Benicarló guanyarà sense problemes, tot i que ja se sap que "no hay enemigo pequeño" (aquesta és bona, eh?).

Serà a les 4'15, al Municipal de la Carxofa. La Directiva, animada per les bones perspectives esportives, ha deci-

dit fer mig dia del club i així treure quatre perretes més. Anime's i puge, home, i si no és tan desgraciat com el "seniso" eixe de la columna del costat, fins i tot li pot tocar un pernil a la mitja part, sí, sí un pernil.

Entre el segon i el dotzé classificat tan sols hi ha una diferència de deu punts (tres partits, pràcticament)

Tal i com li vaig prometre la setmana passada, i aprofitant que tinc poques coses a dir i escasses ganes d'escriure, ací té la classificació, perquè li pegue un cop d'ull. Ja no podrà dir més que sóc un exagerat i observarà que entre el segon i el dotzé classificat tan sols hi ha una diferència de deu punts (tres partits, pràcticament) i que la promoció d'ascens només la juguen dos equips, perquè el Borriana no compta, és de sucre.

1 Borriana	45
2 Benicarló	34
3 Almassora	32
4 Vilamarxant	31
5 Betxí	30
6 Acero - B	30
7 Sogorb	27
8 Castelló - B	26
9 Alboraia	25
10 El Puig	24
11 Foios	24
12 Nules	24
13 Benaguasil	20
14 Vallbonenc	20
15 L'Eliana	18
16 Torreblanca	17
17 Mislata	17
18 Puçol	16
19 Albuixec	16
20 Benicàssim	5

en off side

↳ CONTRIBUTUYENTE

DINERS (I)

L'únic problema amb què es troben les Juntas Directives de qualsevol entitat, no és altre que la qüestió de la "mandarina". Aquest arrossega tota la resta de maldecaps. Però si això és greu a qualsevol associació, s'eleva a l'enèssima potència en el cas del futbol. Cal recordar que els pressupostos que any darrere any presenta l'entitat esportiva més veterana de Benicarló (ací volíem posar amb més "solera", però ens ha paregut excessiu), superen, amb molta diferència els de qualsevol altra. Les fonts tradicionals d'ingressos, pateixen unes davallades espectaculars i, els directius de les diferents juntes han de fer autèntiques obres d'enginyeria recaptadora per tal d'obtenir recursos suficients. Baixen les entrades per taquillatges i cada dia som menys els seguidors que ens treiem -i paguem, al tanto- el carnet (a la porta del Camp de futbol, repartint els carnets, hem sentit, en boca d'algun soci, frases tan decebedores com "jo ací estic perdent diners" o "cobreu-me la meitat del carnet perquè me'n vaig fora fins el mes de gener i no podré vindre"). Per això, els directius treuen diners d'allà on poden o fan certes feines per tal d'estalviar. Treballs com rentar la roba, amassar formigó, segar la gespa, agranar totes les grades, agafar el cotxe per a desplaçaments, vendre les entrades, portar la cantina, buscar feina als jugadors, o pagar astronòmiques factures de telèfon... són moneda corrent.

Les fonts tradicionals d'ingressos, pateixen unes davallades espectaculars i, els directius han de fer autèntiques obres d'enginyeria recaptadora per tal d'obtenir recursos suficients

Les fonts d'ingressos alternatives (ingressos atípics que es diuen ara) han estat múltiples, principalment basades en jocs d'atzar, com per exemple uns cupons que es van fer en combinació amb el número dels *iguales* o uns altres que es venien relacionats amb la loteria primitiva. Aquests cupons, degudament repartits entre els directius, únicament foradaven les butxaques d'aquests, que se'ls havien de quedar perquè a penes una dotzena d'aficionats en compraven. Quanta misèria!

colombofília

S'ha celebrat la I Exposició Colombòfila de la Comunitat Valenciana

J.M. FERRER

Antonio Rillo, Jose A. Llopis i Rafael Lison foren els destacats locals de l'Exposició Colombòfila que es va celebrar els dies 13 i 14 de gener a la nostra ciutat.

A l'entrega de premis van assistir l'alcalde de la ciutat, el regidor d'esports, el president de la Federació Colombòfila de la Comunitat Valenciana i tota la junta autonòmica d'aquesta federació, així com destacats colombòfils de tot el país.

Antoni Rillo, president del Club Colombòfil Missatger de Benicarló va entregar una placa commemorativa a José Herrera

El moment més emotiu fou quan Antoni Rillo, president del Club Colombòfil Missatger de Benicarló va entregar una placa commemorativa a José Herrera per la seua trajectòria com a colombòfil, Rillo destacà d'Herrera que a més de ser amic personal seu ha estat un dels més grans impulsors de la colombofília a la ciutat, així com un gran colombòfil guanyador de molts premis i campionats. Herrera no va poder dissimular la seua emoció en rebre la placa i els forts aplaudiments dels més de cent colombòfils assistents.

Assemblea de la Federació Colombòfila de la Comunitat Valenciana

A més dels actes esportius se celebrà l'Assemblea de la Federació en què es féu un repàs a la situació econòmica, esportiva i a la gran campanya que s'ha realitzat enguany.

També es va acordar que d'ara en davant es farà més notori l'ús del valencià en cartes i convocatòries, i s'aprovà que el nom de Federació Colombòfila de la Comunitat Valenciana passara a ser també el de Federació Colombòfila de la Comunitat Valenciana

bàsquet

El Mobel Record segueix sin poder ganar

ANTONIO SÁNCHEZ

Ficha técnica: 13 jornada**Equipos:** Mecano Cornell -Mobel Record**Resultado:** 65 - 51**Anotadoras del C.B. Mobel Record:**

Esther (15), Mónica (2), Inés (6), Núria (11), Pepita (15), Montse (2), Celia.

Primero partido del Mobel Record tras el largo parón navideño. El equipo viajó a Cornellà con las bajas de Mar, Ana y Carme, con lo que el entrenador benicarlano sólo pudo contar con 6 seniors más las dos juveniles Raquel y Celia.

En la primera parte el marcador estuvo muy igualado en todo momento, la alternancia en el resultado se sucedía y si bien el juego de ambos equipos dejaba mucho que desear, la igualdad dentro de la pista daba emoción a un partido que no tenía nada más. El problema de las faltas pronto acució a las benicarlanas que vieron como a Mónica se le pitaban 3 personales en los 10 minutos primeros de partido, y como Esther, faltando 3 minutos para acabar la primera parte, se puso con 4 personales. Esto propició el despegue del Cornellà que acabó la primera mitad con 9 puntos de ventaja.

La segunda parte siguió las mismas directrices que la primera. Partido muy igualado, se sucedían los fallos de uno y otro equipo, se intercambiaban las canastas pero el Cornellà mantenía la diferencia conseguida en la primera parte.

Las benicarlanas, con más ganas y disciplina se mantenían dentro del partido gracias a su defensa y soñaban con una victoria que no llegó.

El Mobel Record en cada partido da el máximo de sus fuerzas y posibilidades, pero eso no basta para sacar algo positivo. Una plantilla bastante corta, probablemente la más corta de la liga, condiciona mucho el juego benicarlano que ve cómo, básicamente siete jugadoras han de pelear con los demás equipos de plantillas mucho más largas. Por esto y otros muchos más motivos, deportivos y no deportivos, a las chicas del Mobel Record no se les puede pedir más de lo que dan, pues en casi todos los partidos salen en inferioridad y bastante hacen con no hacer el ridículo en la pista ni ser avasalladas por ningún equipo, sea cual sea.

El C.B. Benicarló continua igual

J.M. CORNELLES "MONCHO"

Fitxa tècnica: 13a jornada**Equipos:** C.B. Moncada-C.B. Benicarló**Resultat:** 86 - 53**Anotadors del C.B. Benicarló:** Fede

(13), Jorge (14), Dani (12), Chile (8), Juanjo (4) i Moncho (2)

No pareix que l'any nou haja deixat les derrotes del C.B. Benicarló a un costat, ja que les derrotes continuen i les victòries es resisteixen.

Aquesta setmana cal dir que era molt difícil guanyar, ja que el nostre equip va anar a jugar contra el C.B. Moncada amb només 6 jugadors, i així no es pot fer res. La llàstima és que el Moncada era un equip molt assequible per a poder guanyar-lo, i que serà al final un dels equips que lluitarà amb nosaltres per mantindre la categoria.

A la primera part del partit, el C.B. Benicarló va demostrar la seua cara positiva, un equip amb ganes i amb possibilitats de guanyar. Van començar perdent, però amb una defensa bastant forta sobre l'equip rival i amb l'encert de cara a cistella, van poder anar-se'n als vestidors amb 2 punts d'avantatge.

A la primera part del partit, el Benicarló va ser un equip amb ganes i amb possibilitats de guanyar

A la segona part tot va ser diferent, la defensa es va convertir en un colador, fer cistella es va convertir en una cosa quasi impossible i la precipitació i les jugades ràpides es van apoderar del Benicarló. Tot açò i altres coses van ser la causa que el Benicarló acabara perdent, i el que és pitjor, fent riure.

La pròxima setmana el C.B. Benicarló ja començarà a jugar el seu primer partit de la 2a. volta, i es preveu bastant difícil, ja que és contra un bastant ben classificat, el C.B. Tabernes Blanques. A veure si donem la sorpresa i podem guanyar.

amunt i avall

Xert-Vallibona (3)

↳ CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

La mala estona que es passa ascendint pel Barranc dels Clots ve recompensada amb l'oportunitat de visitar la Cova Bonica, que es troba enmig del barranc i en la mateixa paret de l'esquerra. Es pot aprofitar la parada per endinsar-se al seu interior i recobrar l'alé. Per a visitar la cova només ens cal una llinterna i protegir-nos un poc el cap, per si les... estalactites. Recordeu, no en treneu cap, el seu creixement és d'un mil·límetre a l'any i el seua destrucció pot ser en segons.

Podem aprofitar l'oportunitat de visitar la Cova Bonica, que es troba enmig del barranc

En arribar a la part de dalt del barranc trobarem un tallafocs que seguirem fins desviar-nos per una senda que surt per la seua dreta i que ens durà al Mas de la Serra, també en molt males condicions, i després seguir fins a la Font de la Serra, aigua que segons els habitants de Xert és la més freda de totes les fonts de la comarca. Aquesta font està condicionada amb uns troncs perquè els ramats puguin abeurar.

Continuarem el camí pel pinar que hi ha darrere de la font en direcció al Turmell creuant algunes tanques fins arribar al cim de la muntanya. Compte amb el bestiar boví, que ens pot fer l'ascensió més ràpida fins al cim del Turmell, inconfundible per haver-hi una alta antena.

Des del Turmell, si el dia és clar, es pot apreciar una vista meravellosa.

Des del Turmell, si el dia és clar, es pot apreciar una vista meravellosa. Després continuarem per la pista que trobarem al cim fins passar pel costat d'un arc de mamposteria, a la nostra dreta, un poc amagat entre la vegetació, es tracta de la Nevera de Xert.

la claca

Diàlegs

↳ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

- Bon dia
- I bona hora
- Les xiques del bàsquet no guanyen mai
- El Barça tampoc
- No compares
- Per què no? Els dos conjunts estan molt rics però l'equip no rutlla. No saben què fer amb tanta pela. S'enorgulleixen de comptar els beneficis tres cops al dia en lloc de millorar l'equip.
- Cal estalviar
- Per què? L'any vinent els desplaçaments no seran tan cars
- No cride el mal temps
- Penses que açò es pot salvar?
- De més grosses n'hem sortit
- Jo crec que la culpa és de l'entrenador
- De quin de tots?
- Què vols dir?
- No ho sé, en tenen tants...
- El Barça de bàsquet va deixar el Sant Jordi per passar-se de nou al Blaugrana i els èxits han tornat. Potser caldria tornar a la Pista Jardín
- O viatjar en carro
- Michael Jordan ha tornat a la NBA i els Bulls ja guanyen partits. Potser caldria fitxar de nou a Merche
- Segueix somniant
- I el mercat internacional? Amb el "cas Bosman" podríem fitxar alguna jugadora comunitària?
- O fins i tot nacionalitzar alguna americana
- I si ens canviem d'esport?
- Impossible. Jo tinc l'abonament per tot l'any
- Jo faria jugar les noies més joves
- No és el moment, són inexpertes
- De La Peña també
- Nop fotem
- Jo no hi veig la solució, seria millor que ens n'anàrem a dormir
- En això tens raó
- Bona nit
- I totes les puces al teu llit

L'estaca

La varietat d'equipatges diferents que poden els conjunts del poble. Seria molt més interessant que tots els equips es posaren d'acord per portar un equipatge similar que s'identifiqués amb Benicarló, adaptant-lo als diferents esports. Esperem i no desesperem

més ràdio

EMISSORA
MUNICIPAL
BENICARLÓ

Anuncis per paraules

diversos

Xics per a la coral Kylix
(entre 16 i 20 anys)
Diumenge de 12 a 13 hores
Auditori Municipal, 1r. pis

Bar Madeira

- Bocatas
  - Tapas
  - Sandwiches
  - Hamburguesas...
- Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MOT ENCREUAT Núm. 21 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

HORITZONTALS:

1. La de les festes de Sant Antoni i la de la *ruta del bakalao* no tenen res a veure. Donar ànim. 2. Formar la imatge mental d'alguna cosa. T. 3. Revinguda de les aigües d'un riu. Del color de la sang arterial. 4. La matrícula nostra. Llampec. 5. Natural de les Useres. Oroneta. 6. Imita exactament algú, especialment en el gestos, les actituds, les accions, l'aparença. Comprenga. 7. Àspid. Trauré aigua d'un pou. 8. I. Cobraran. Símbol químic de l'erbi. 9. Remuneració assignada a una persona en contraprestació al treball efectuat. Ocell. Punt solitari del dau. R. 10. Àvies. Fruit de l'olivera. 11. Elaboradors o venedors d'orxata. Símbol químic de l'iridi.

VERTICALS:

1. "El teu fill, per aquesta ... , ara il·lumina més perquè la claror del ciri augmenta quan se'n talla la metxa", extret de Lieó l'Africà d'Amin Maalouf. 2. Es pot pecar per això. A l'inrevés, motiu. 3. Habitació mesquina. Encanteri, encís. 4. Faré presa. Eusko Alkartasuna. 5. Pla, propòsit, intenció. Avituallament, proveïment. 6. Segon estadi de l'evolució de la libido. C. Símbol químic del ruteni. E. 7. Sodi de Navarra. Famosa llei. Fer-se d'això és fer molts diners. 8. Faltats de senderi. 9. M. Lletre grega que acompanya sovint l'alfa. Part del cos on la dona porta l'infant concebut. 10. Alçaré el to de la veu, fins arribar a triple. Pot ser blanc, negre, dolç, ranci, batejat ... 11. Regatge, irrigació. L. No encertar

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORITZONTALS: 1. Astorar. Boa. 2. Peu. Arenals. 3. Embats. Ulls. 4. Riera. Allau. 5. S. Rifats. DM. 6. Activa. Pai. 7. Cru. Airar. R. 8. Orla. Danesa. 9. Nu. Granotes. 10. Afait. Troc. 11. Toll. Fotràs.
VERTICALS: 1. Apers. Conat. 2. Semi. Arrufo. 3. Tubèrcul. Al. 4. O. ariT. Àgil. 5. Ratafia. Rt. 6. arS. Àvida. F. 7. Re. Ataranto. 8. Nuls. anorT. 9. Ball. Pretor. 10. Ollada. Seca. 11. Assumiràs. S.

LLIURAMENT

XAVIER ARÍN
 Dimarts 30 de gener, a la Caixa Rural de Benicarló:
 * A les 19,30 h lliurament del premi de contes Xavier Arín
 * A les 20,00 h conferència a càrrec de Narcís Comadira, escriptor del mes de gener de la Institució de les Lletres Catalanes.

VIATGE A BARCELONA

Visita a l'Aquari, amb visites opcionals a l'Imax Port Vell i al Moll de la Fusta. Dia 25 de gener
Organitza: Associació de la Dona
Venda de bitllets: Dilluns 8 de gener de 11h a 12h i de 17h a 18h en el Bar El Cantonet. L'hora de sortida s'indicarà als bitllets.

VIATGE CAP DE SETMANA A L'ESTACIÓ D'ESQUÍ DE SOLDEU EL TARTER (ANDORRA)

Dies 13 i 14 de gener
Organitza: Ski Club Benicarló
 Allotjament a l'Hotel Guillem (4 estrelles) amb mitja pensió, 2 dies de fot-fait i equip i classes opcionals.

SETMANA A LA NEU

Del 21 al 26 de gener a l'Estació de Baqueira (Lleida), amb 5 dies de pensió, equip i curset inclòs.
Organitza: Ski Club Benicarló
Informació: Casa Municipal, dilluns de 22h a 23h.

Carniceria Juan, tf 471569
 Pescaderia El Visiat, tf 471752
 Preus a l'abast de tothom

PREMIS

FESTA DE LA CARXOFA

Divendres 19 de gener, conferències a la Caixa Rural
 * A les 20.00 h. "Fertilització en el cultiu de la carxofa"
 * A les 20.45 h. "Conservació en càmera dels esqueixos"
 * A les 21.30 Taula Rodona
 * Clausura de les jornades

Dissabte 20 de gener

* A les 18.00 h. III **D e m o s t r a c i ó** Gastronòmica al Saló d'Actes de la Caixa Rural
 * A les 21.00 h. "Torrà" de carxofes davant la Càmera Agrària
 * A les 24.00 h. Castell de Focs

Diumenge 21 de gener

* A les 13.00 h. Missa Major

EXPOSICIÓ DE JOSEP RENAU

Inauguració divendres 19 de gener a l'Auditori Ayguals de Izco de Vinaròs.
 Clausura diumenge 28 de gener.

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

Tonto quien lo lea

Superar la banalitat quan hom obri la boca és, sens dubte, l'empresa més titànica a què ens condemna la nostra condició d'animals lingüístics. La història d'aquest perenne tempteig es remunta tant en el temps que, davant les idiòcies singlades a l'aire per cervells minerals, els clàssics van encunyar la màxima *verba volant*. En aquest aspecte, convindreu amb mi que no hem avançat massa, no? De fet, tots podem —jo seré el primer a qui apedregareu— fer rodar pel món les falòrnies més vils si tenim accés, per exemple, a una pàgina de setmanari o disposem d'una bona post per a surfear en el ciberespai.

Sempre és preferible mantenir la boca tancada i passar per estúpid que obrir-la i aclarir l'equívoc

Davant —o, millor, a sota— d'aquesta espasa de Damocles, la gent ens hem anat proveint d'escuts que ens eximesquen d'una relliscada, més letal com més parençosa. Uns fan d'aquell mutisme que afecta ignorància el recer més segur abans d'emprendre una correcta retirada davant l'adversari; d'altres n'hi ha que desarmen el contrari amb la ironia, la facultat que algú ha definit admirablement com el reconeixement sentimental del fracàs de la raó. La veritat és que, sobre la qüestió, tots han volgut dir la seua i algunes de les sentències han esdevingut veritables afirmacions apodíctiques. Vet ací, de mostra, com ho va expressar Mark Twain en versió del *Calendario del Sagrado Corazón de Jesús* (Ediciones Mensajero, 1995): *Sempre és preferible mantenir la boca tancada i passar per estúpid que obrir-la i aclarir l'equívoc*. Magistral. Posat en aquesta sendera de les autoritats, no em puc estar de fer sentir la veu del meu admirat Baltasar Gracián, sempre deu de bons consells i vademecum de la postmodernitat: *Ni por el hablar en la plaza se ha de sacar el sabio, pues no habla allí con su voz, sino con la de la necedad común, por más que la esté desmintiendo en su interior. Tanto huye de ser contradicho el cuerdo como de contradecir*. Litterae manent.

La constatació d'aquesta dolorosa realitat deu ser la causa que sempre m'hagen interessat aquells autors capaços d'inferir poesia a partir de la rutina més orgànica. Jo mateix puc posar el rastre dels meus fracassos com a prova que una tal habilitat no és universal entre els qui usem de lletra i declarar-m'hi absolutament incapacitat. Jo no sé encertar en la boca del pou que l'acte més repetit amaga embardissat entre el costum, ni m'han ensenyat mai a fer botar la llum sota la pàtina de la consuetud. Tampoc no construiré mai un enigma tan senzill i alhora sublim com el que envolta la mort del vell Homer, el qual diu que es va llevar la vida en no poder resoldre, a l'illa d'Íos, l'endevinalla que li proposaren dos joves mariners mentre s'espollaven: *El que hem agafat ho hem deixat, mentre que*

duem el que no hem agafat.

No he pogut reeixir mai a bastir un amor apassionat sobre la imatge de l'amada estenent la roba

Encara podria seguir enfilant les denes del rosari de les meues mancances intel·lectuals sense eixir de casa nostra i del nostre temps. Més exemples. No he pogut reeixir mai a bastir un amor apassionat sobre la imatge de l'amada estenent la roba i d'altres ho han fet de manera memorable. Vegeu Salvat Papasseit, que escrivia *mentre la roba s'eixamora*, o l'abrandada veu de Vicent Andrés Estellés: *Tot ho recorde mentre vas estenent la roba*.

Encara més, Pla. Des del dia que la vaig llegir, em fa l'efecte que una explicació de la llei de la causalitat sempre haurà de passar per les paraules de l'autor de Palafrugell: *...la sorpresa que vaig tenir el dia que en el moment d'orinar vaig sentir que el líquid feia olor d'espàrrecs de marge. Havia menjat, feia dues hores, una truita amb espàrrecs. Vaig comprendre la llei de la causalitat*. Són aquests els escriptors que més admiro. Com aquell que és capaç de pescar l'imprevisible al fons de l'habitud, de preveure sismes submarins en la nostra enganyosament pacífica mar Mediterrània i fer-se, en conseqüència, l'angoixosa pregunta: *¿Sería Cáliz el hogar de Benicarló y Peñíscola en caso de un maremoto?*